

**SUPER
HEROIS**

de **ROBERTO SANTIAGO**

LES PRINCESES REBELS

EL MISTERI DEL DRAC VERMELL

Estrella Polar

Il·lustrat per Lourdes Navarro

LES PRINCESSES REBELS

EL MISTERI DEL DRAC VERMELL

ROBERTO SANTIAGO

Il·lustrat per Lourdes Navarro

Estrella Polar

Estrella Polar

Títol original: *Las Princesas Rebeldes. El misterio del Dragón Rojo*

© del text: Roberto Santiago, 2023

© de les il·lustracions: Lourdes Navarro, 2023

© de la traducció: Núria Artigas i Bellsollell, 2023

© Edicions 62, S. A., Estrella Polar, 2023

Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

Primera edició: febrer del 2023

ISBN: 978-84-1389-470-6

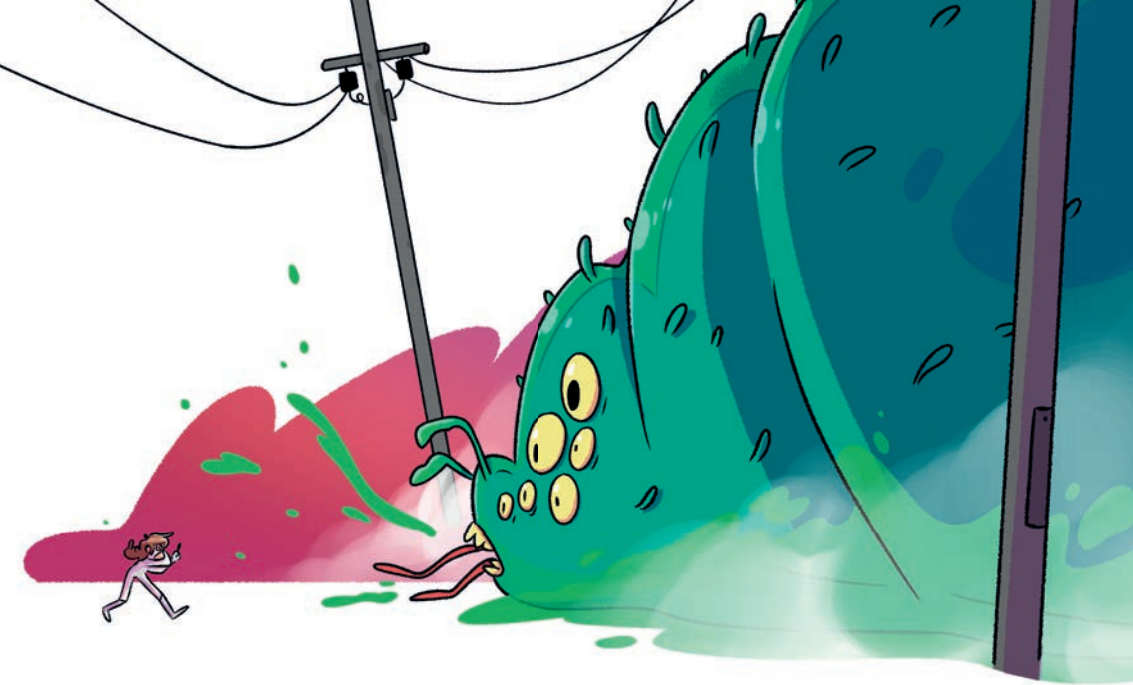
Dipòsit legal: B. 450-2023

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Sí, Xangai. A la Xina.
La perla d'Àsia.
Amb 26 milions d'habitants.
La ciutat dividida en dos pel cèlebre riu Huangpu.
El lloc on se celebren ELS JOCS DEL DRAC.
Després us parlaré dels Jocs del Drac.
És la millor competició del món.
He vingut amb les amigues a participar-hi.
També us parlaré de la llegenda del Drac Vermell.
Però ara he de fer una altra cosa més urgent.
El monstre en forma de cuc avança cap a mi.
Em preparo per a l'impacte.
Ah, havia oblidat explicar-vos una cosa.
Aquesta fera és... extraterrestre.
Ha arribat al planeta Terra amb l'objectiu d'envair-lo i exterminar l'espècie humana.
No sé com deu sonar dit d'aquesta manera.
Però és la veritat.
Tot el que us explicaré aquí és veritat.
Últimament m'han passat coses molt estranyes.
El dia que vaig fer onze anys vaig començar a tenir superpoderes.
Després vaig conèixer altres princeses i prínceps a qui els passava el mateix.

Ara us presentaré les meves companyes i companys.

Totes som hereves i hereus al tron dels nostres respectius països.

I totes tenim superpoders.

La Bella de Jordània. És guapíssima, tendríssima, amabilíssima i simpatiquíssima. Ho té tot. El seu nom de guerra és la Suprema. Superforça i supervelocitat.

La Patrizia de Mònaco. L'elegància personificada. Un prodigi amb la tecnologia. Nom en clau: la Màquina. Pot controlar qualsevol objecte mecànic, digital o electrònic.

La Britt de Suècia. És la revolucionària del grup. Sempre protesta. Té molt de caràcter. A vegades ens barallem, però em cau molt bé. Nom en clau: l'Escut.

És capaç de crear un escut d'energia poderosíssim.

L'Ion de Romania, de la dinastia Stoica. És un tros de pa. Sempre dubta. Li agrada explicar acudits dolents. Nom de batalla: el Metamorfosi. Es pot convertir en un gegant o bé en un ésser diminut.

L'Ewan d'Escòcia. És intrèpid, valent, lleial i té uns ullasos grisos. Nom de guerra: el Llop. Superolfacte, supervisió, superudol i superforça.

I, finalment, jo. L'Alma d'Espanya. El que m'agrada més al món és tocar la bateria. Però els meus pares, els reis, m'ho han prohibit perquè diuen que no és un instrument adequat per a una princesa. Nom en clau: la Fletxa. Puc moure coses i persones amb la ment i, a vegades, també puc volar.

Juntes som les Princeses Rebels.

Tot i que som quatre nenes i dos nens, ens vam posar aquest nom perquè som majoria de noies i també perquè ens encanta.

Totes tenim onze anys.

Hem promès ajudar-nos les unes a les altres passi el que passi.

Aquí el tenim!

El cuc alienígena!

El tinc gairebé al damunt!

És un animal repugnant que treu de la boca una mena de bava viscosa de color verd.

I que devora tot el que troba al seu pas.

Ara destrossa amb la cua un dels ponts que creuen el riu.

S'empassa una llanxa motora que hi ha atracada a la vora.

El món el va conèixer gràcies a la Wu Lili, una científica molt important de la Universitat Central de Xangai.

La doctora va fer una roda de premsa per explicar l'extraordinària troballa arribada d'un altre planeta.

El problema és que el cuc es va escapar durant la presentació.

Se'n va armar una de bona: un alienígena alliberat!

La bèstia va començar a sembrar el caos.

Per això, Xangai ara està en alerta vermella.

Al principi, el cuc era diminut.

Més menut que el meu dit petit.

Però en poc temps ha crescut.

I ara és com un elefant, o fins i tot més gros.

També té una trompa.

O, més ben dit, una espiritrompa.

Llarguíssima.

Peluda.

Bavejant.

L'animal sacseja l'espiritrompa i me l'enrosca al voltant del cos.

Sento la pressió als braços, les cames i l'esquena.

Un vaixell travessa el riu en aquest moment, ple de turistes de totes les nacionalitats que fan fotos a l'albada.

De cop, un d'ells assenyala el cuc enorme.

N'hi ha que criden, espantats.

D'altres el graven amb el mòbil.

La bèstia s'adona de la presència del vaixell i l'ataca sense compassió.

D'un cop de cua, la nau es parteix en dues parts i tothom cau a l'aigua.

Es desferma el pànic entre els turistes.

—Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaah!

—*Help!*

—*Bangzhu!*

N'hi ha alguns que s'aferren a les restes de l'embarcació.

D'altres neden desesperadament.

Els he d'ajudar.

Però el maleït cuc em prem amb el tentacle.

Em concentro.

Tanco els ulls.

I... m'elevo de terra.

Ja us he explicat que a vegades puc volar.

Perquè passi això m'he de trobar en una situació extrema.

Com en aquest moment.

La bèstia m'estira amb força i emet aquell so tan desagradable.

RIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEC!

Em mostra els ullals.

Se'm vol cruspír!

Intento no perdre la calma.

A la mà, hi tinc el meu objecte més preuat.

El Jojo.

Una baqueta de bateria.

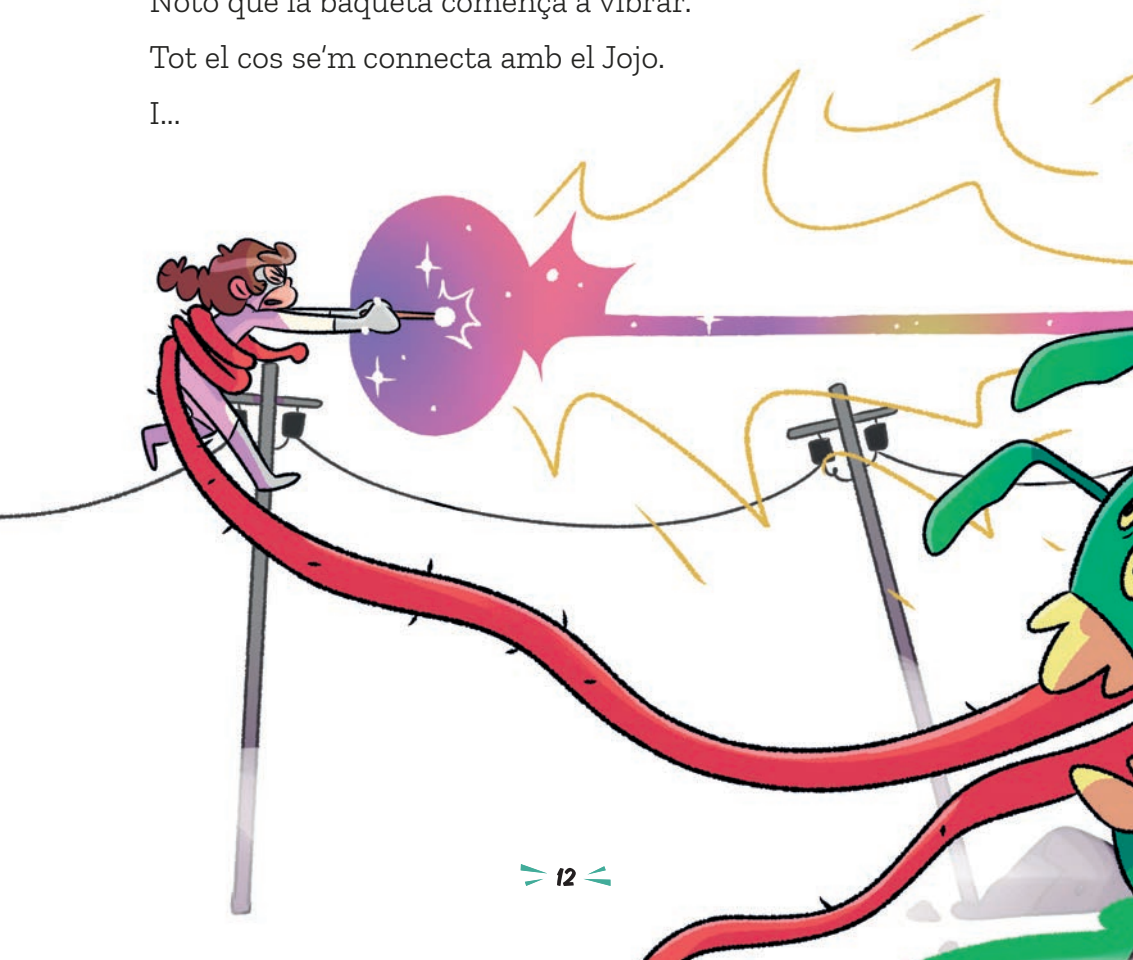
La millor del món.

La vaig anomenar així en honor de Jojo Mayer, un dels millors bateries de tots els temps.

Noto que la baqueta comença a vibrar.

Tot el cos se'm connecta amb el Jojo.

I...

UN POTENT RAIG SURT DE LA BAQUETA!

Atrapa el cuc, que es retorça.

Li llanço un altre raig.

I encara un altre.

El faig retrocedir.

Els turistes m'aplaudeixen.

Aprofito per desfer-me de l'espirtrompa.

Respiro fondo i recupero l'alè.

I, per fi..., apareixen les meves companyes.

La Patrizia condueix una moto aquàtica.

—Ens trobaves a faltar? —em pregunta la princesa de Mònaco.

La Bella fa un supersalt des de la riba del riu fins al cap de la bèstia.

—Em sembla que m’he despentinat! —exclama.

La Britt sobrevola el riu en un escut d’energia.

—Au, va, fotem-li canya! —crida la princesa sueca.

L’Ion, convertit en un gegant de deu metres, agafa el cuc per la cua i alhora observa els turistes.

—Apallissem la bèstia o salvem els nàufrags? —dubta.

I, finalment, l’Ewan o, més ben dit, el Llop, corre amb decisió per un pont sobre el riu.

—Auuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu! —udola.

La Britt llança una potent bola d’energia al cuc.

L’animal respon expulsant un munt de baves verdes viscoses que ens cauen al damunt. Després, desapareix sota l’aigua.

Arrossega amb ell l’Ion, que segueix aferrat a la cua.

Tots dos se submergeixen a les aigües daurades del Huangpu.

—Eeeeeeeec! —es queixa la Bella mentre es neteja—.

Som princeses reials, hauríem d’estar ballant en alguna festa de gala. No enllardades de baves fastigoses.

—Socors, nosaltres ofegar!

—criden els turistes.

—*Help, please!*

—*Yuànzhú!*

La situació és caòtica.

Els turistes intenten posar-se fora de perill.

—El cuc està creant un corrent marí que els absorbeix!

—avisa la Patrizia.

Amb prou feines, els naufragats intenten mantenir-se surant, però no ho aconsegueixen.

Llavors, de l'interior del riu torna a sortir el cuc.

Amb la boca oberta de bat a bat.

Al seu pas, aixeca una onada gegantina.

Els crits espordits dels turistes s'ofeguen amb el soroll terrible que fa l'aigua.

El cuc treu tres tentacles de la boca.

Es llepa els bigotis.

I...

S'empassa els turistes!

L'un rere l'altre.

Nyam!

Nyam!

NYAM!!!

—Se'ls està cruspint! —exclama la Bella.

La Britt llança un poderós escut d'energia per intentar abatre el cuc.

La bèstia el repelleix amb les espirítrompes.

L'Ion segueix agafat a la cua.

L'Ewan salta sobre el cuc des del pont.

Jo torno a llançar un raig contra l'animal.

La Bella el colpeja amb totes les forces.

Però no serveix de res.

És indestructible.

Imparable.

S'acaba d'empassar un grup de turistes com si res.

I continua creixent.

Si el deixem, d'aquí a pocs dies serà capaç d'empassar-se tot Xangai.

La bava viscosa li cau dels ullals.

Aquella substància verda es barreja amb l'aigua.

—Ha arribat el moment d'utilitzar l'arma definitiva! —anuncia la Patrizia.

—N'estàs segura? —pregunta la Bella.

—Odio l'arma definitiva —replica l'Ion.

—Va, Patrizia, no podem perdre més temps! —demano a la companya.

—Auuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu! —assenteix l'Ewan.

Ho diré ben ràpid: no és la primera vegada que les companyes i jo ens enfrontem a un cuc alienígena.

Tot i que oficialment hem vingut a Xangai per participar als Jocs del Drac Vermell, en realitat això és una excusa.

Som aquí per aturar una invasió extraterrestre.

I no hem vingut amb les mans buides.

Portem un «antídot» que aniquila aquesta mena de cucs monstruosos i que vam descobrir en l'últim viatge que vam fer plegades.

Es veu que l'únic remei que funciona de veritat per acabar amb ells és una freqüència hertziana que a l'oïda humana és normal i corrent, però que, per a aquestes bèsties, és letal.

La Patrizia, àlies la Màquina, sempre té una pila d'andròmines tecnològiques que ella mateixa es fabrica.

És un prodigi per a aquestes coses.

Fins i tot ha inventat una xarxa oculta perquè ens puguem comunicar a milers de quilòmetres de distància sense que ningú no ens pugui espisar.

Obre la motxilla.

I allà enmig treu...

Un radiocasset molt vell!

—D'on has tret aquesta antigalla? —pregunta la Britt, espantada.

—Ep, tu, que és un Solby S80 autèntic, estèreo i amb doble platina! —respon la Patrizia amb orgull—. Era de ma mare i me'l va regalar pel meu aniversari!

—M'encanta, és supervintage —opina l'Ion, a qui sempre li agraden les coses peculiars. Ell mateix va dissenyar els vestits i els antifàços que portem.

Un cop més, el cuc obre l'espantosa mandíbula.

Mostra els ullals esmolats.

I s'abraona damunt nostre...

—Donem a aquest desgraciat el que es mereix! —exclama la Patrizia.

Sense més, prem el *play* del radiocasset.

Ah, sí, aquella freqüència hertziana que destrueix els cucs extraterrestres s'anomena...

Música!

Batalla èpica sobre el riu Huangpu

Queda't amb mi
aquesta nit.
Persegurem l'albada
fins a Rússia...
I més enllà, creuant
el mar.

Una melodia enganxosa inunda
el lloc. Al ritme de la música,
totes sis comencem a cantar
alhora.

Et despertaré
a Tokio
amb un petó
vora del nas...

És una cançó que ens van ensenyar uns amics.
No sé si m'agrada o no, la veritat. Però el
cas és que està comprovat que serveix per
destruir els cucs extraterrestres. Això sí, només
funciona quan es canta en directe.

La bèstia es retorça i
comença a patir espasmes.
Tot el cos pateix convulsions.

En aquell precís instant,
apareixen uns bons amics
sobre el riu. Els mateixos que
ens van ensenyar la cançó:
els integrants de l'equip de
futbol Estrella Polar.

Set nens i quatre nenes amb antifaços blaus
coneguts com Els Onze. Ells també tenen
superpoders. Són els nostres aliats.

Les Princeses Rebels i els Onze cantem a plens pulmons.

Queda't amb mi aquesta nit.
Perseguirem l'albada fins a Rússia...
I més enllà, creuant el mar.

El cuc... explota en milers de bocins!

Que n'apregui!

De l'interior del cuc, apareixen tots els turistes que s'acaba d'empassar. Empastifats amb aquella substància viscosa.

Cauen a l'aigua. Respiren alleujats. I sequeixen surant. Són vius!

Se senten sirenes de llanxes de policia que es dirigeixen directament cap al lloc dels fets.

Ja ens veurem als Jocs del Drac.

El riu Huangpu recupera el color rogenc que tenia a l'alba. Les Princeses Rebels i els Onze toquem el dos a tota velocitat. Deixem enrere les restes d'un cuc alienígena, un munt de turistes fent xip-xap a l'aigua i una dotzena de barques oficials de la policia de Xangai.

Trigarán molt temps a saber què és el que ha passat de veritat...